

K TÉME INTERSUBJEKTIVITY

RÓBERT KARUL – MARTIN MURÁNSKY – JAROSLAVA VYDROVÁ (ed.): *Intersubjektivita v globálnej situácii*. Bratislava: Filozofický ústav 2006, 271 s.

Ide o konferenčný zborník z druhej medzinárodnej interdisciplinárnej konferencie Bratislavské filozofické dni, organizovanej pracovníkmi Oddelenia sociálnej filozofie Filozofického ústavu Slovenskej akadémie vied v novembri 2006 v Bratislave, ktorej sa zúčastnili aj filozofi a literári vedci z ČR, Nemecka, Francúzska i Nórska. Bola venovaná problematike intersubjektivity v globálnej situácii. Téma bola vhodne vybraná. Je aktuálna vzhladom na jej lokalizáciu v situácii globalizácie, je však aj umne stanovená, a to vďaka tomu, že organizátori konferencie a zároveň aj editori predmetného zborníka siahli po kultúrne neutrálnom koncepte vnímajúcej, rozumejúcej a poznávacej subjektivity vo vzťahu k iným. To, samozrejme, neznamená, že by autori odhliadali od aktuálnych kotvíšť subjektivity v „telách“, v „kultúrach“ či v „politikách“. Znamená to len toľko, že im záleží na filozoficky produktívnom zmocnení sa možného utvárania intersubjektivity v dobe zhusteného kontaktu kultúrne odlišných jednotlivcov a skupín. Ide o to, aby nešlo o „zážuku kultúr“, ale o tvorivú vzájomnú otvorenosť a možnosť vzájomne sa ovplyvňujúceho zrastania alebo, inak povedané, o možnosť produkcie spoločného menovateľa, neredukujúceho existujúce odlišnosti násilne. Koncept intersubjektivity priam dokonale odkazuje na túto intenciu vyhnúť sa aretácii jednotlivcov a skupín do raz navždy daných, vyhranených a zároveň ohraničených „kultúr“. Možno povedať, že intersubjektivita zahrnuje výzvu k dorozumievaniu, a napokon k dorozumeniu, na základe rozumu a rozumnosti, k formovaniu cezhraničnej kultúry. Na druhej strane autori zborníka registrujú, že existuje aj čosi také ako situácia negatívneho kontaktu, situácia „kto z koho“. Je pozitívou črtou zborníka, že obsahuje príspevky, ktoré sa nevyhýbajú reflexii tejto situácie. Možno konštatovať, že normatívnu intenciu jedných príspevkov sprevádza britký zmysel pre analýzu toho, čo je povážlivé v terajšej „záhrade ľudského“.

Príspevky sústredené v zborníku možno rozdeliť na príspevky, ktoré tvoria tvrdé jadro problematiky, a tie, ktoré osvetľujú niektorý z problémových bodov diskutovanej matérie rekurenciou k starším i novším klasikom filozofického skúmania, medzi ktorými nájdeme mená Husserla, Sartra, Merleau-Pontyho, Wittgensteina, Arendtovej, Lévinasa, Derridu, Habermasa, Kanta, Hegela a mnohých iných. Zaujmú však aj príspevky, ktoré tematizujú obrazové formy intersubjektívnej komunikácie a ktoré sú čoraz viac sa presadzujúcim prostriedkom komunikácie, ale aj konfrontácie, a v neposlednom rade aj konfliktu.

V zborníku možno hľadať a nájsť aj odpovede na otázky o podmienkach konštituovania intersubjektivity ako niečoho, čo sa ustaľuje v priestore „medzi“ jednotlivcami a skupinami, ktoré majú svoje identity, no intersubjektivita v medziľudskom zmysle sa konštituuje osobitne vtedy, keď identity nemajú „väzniaci“ alebo utvorený charakter, nárokujući si uznanie vo svojej uzavretosti. Úvahy o fenoméne a inštitúte uznania ako formy intersubjektivity patria medzi zaujímavé pasáže zborníka, ktoré si nájdu svojich čitateľov i oponentov. Intersubjektivita tak označuje škálu „dotykov“ od nenútených až po nútene a vnútené. Výsledkom môže byť dorozumenie, súhlas, zdieľanie významov až po spojenie v konflikte, ktorého výsledkom môže byť kompromis, ale aj rozvrat. Analýza

politiky uznania i negatívnych foriem intersubjektivity, založených na skôr emocionálnom sprostredkovaní kontaktu individuú a entít, v ktorých má rozhodujúce slovo nenávist', svedčí aj o možnosti i skutočnosti nerozumnej komunikácie, zameranej na podriadenie, až zničenie protivníka alebo, lepšie povedané, nepriateľa, keďže protivník označuje skôr stránku v spore, ktorý nie je zameraný na podmanenie, ale na kompromis. Ide o spor konštruktívny, a nie ničivý. Tematizácia asymetrických (mocenských) vzťahov pri analýze problematiky intersubjektivity je mimoriadne dôležitým aspektom pri realizácii vedeckého zámeru, ktorý sledujú editori zborníka.

Predmetný zborník je mnohými prispievateľmi tkaný, veľmi aktuálny text na tému intersubjektivity, ktorého uzly tvoria jednotlivé príspevky a ich kľúčové slová (o niektorých z nich sme sa už zmienili), ktoré z rôznych uhlov pohľadu ponúkajú čítanie prinášajúce intelektuálny zisk či už na báze súhlasu, alebo na báze nesúhlasu. Ide o širokospektrálny vklad do filozoficky orientovanej diskusie o globalizácii u nás, čo je jednoznačne pozitívny počin.

Tibor Pichler

prof. PhDr. Tibor Pichler, CSc.
Filozofický ústav SAV
Klemensova 19
813 64 Bratislava 1
SR
e-mail: filotrpr@savba.sk

K DEJINÁM SLOVENSKÉHO FILOZOFICKÉHO MYSLENIA

KAROL KOLLÁR: *Pohľady nielen na filozofiu*. Bratislava: Infopress 2006, 104 s.

Tematický záber autora publikácie pokrýva oblasť spoločenských vied, osobitne však treba vyzdvihnúť predovšetkým oblasť dejín slovenského politického a sociologickej myslenia. Predložená práca obsahuje súbor dvadsiatich recenzíí publikovaných autorom v časovom rozpäti rokov 1990 – 2006 v časopise Filozofia. Recenzované publikácie, ktoré vyšli na Slovensku a v Nemecku, možno rozdeliť do viacerých tematických okruhov. Pozornosť si zaslúžia tituly z oblasti výskumu národa a nacionalizmu v strednej Európe. Ide o teórie nacionalizmu, avšak zároveň aj o analýzu konkrétnych „prípadov“ nacionalizmu v ich dobovom ideoovo-politickom kontexte. Ako príklad uvádzam recenziu *K výskumu kultúrno-národotvornej koncepcie Jána Kollára*. Nie menej podnetné sú recenzie týkajúce sa formovania individuálnych a kolektívnych identít, ktorých organickou súčasťou je problematika politiky spomínania a zabúdania v regióne strednej Európy.

Jadro Kollárovej publikácie však tvoria recenzie prác z oblasti dejín slovenského filozofického myslenia, pričom do oblasti jeho záujmu spadajú všetky filozofické disciplíny. Pozoruhodnou črtou výskumu dejín slovenského filozofického myslenia je skutočnosť, že ju realizujú nielen odborníci – historici filozofie, ale aj odborníci pôsobiaci v jednotlivých filozofických disciplínach: k história svojich disciplín sa vracajú aj logici a výskumní pracovníci pôsobiaci v oblasti metodológie spoločenských a prírodných vied. Poziitívom Karola Kollára ako recenzenta je vyzdvihnutie tejto skutočnosti. Recenzoval teda práce k dejinám logiky a metodológie vied na Slovensku i v Čechách od autorov